

tionsläger, i gömställen och på annat sätt. Barnen ur dessa familjer är givetvis särskilt ömtåliga, och endast en lärarkår och en kamratkrets med uppmärksamhet på dessa barns miljösvårigheter torde kunna hjälpa dem till en lycklig anpassning till det svenska samhället.

En i vissa avseenden likartad psykologisk situation råder även i betydande omfattning när det gäller den katolska skolans elever.

Med hänsyn till den ömtåliga situation i vilken många av dessa skolors elever befinner sig är det av synnerlig betydelse för deras utveckling till harmoniska människor med en god anpassning till svenska samhällsförhållanden att den särskilda miljö, som ifrågavarande skolor präglas av, även i framtiden kan erbjudas. De goda pedagogiska och mänskliga resultaten av dessa skolors verksamhet visar att statligt bidrag vore välmotiverat.

Det bör nämnas att skolor motsvarande Hillelskolan och S:t Eriks katolska skola åtnjuter statsbidrag till betydande belopp i de flesta västeuropeiska och delvis även östeuropeiska länder. I Danmark utgår bidrag med allmänna medel till ca 80 procent, i England med ca 95 procent och i Nederländerna med nära 100 procent.

Stockholms stads skoldirektion har tillstyrkt statsbidrag till båda skolorna.

Med stöd av det anförda hemställes,

att statsbidrag skall kunna utgå även till konfessionella skolor som i övrigt i allt väsentligt uppfyller fordringarna för den undervisning som meddelas inom det allmänna skolväsendet.

Stockholm den 23 mars 1962

Per-Olof Hanson

Fridolf Wirmark

Blenda Ljungberg

Nr 600

Av herr Hedström m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 54, angående reformering av den obligatoriska skolan m. m.

(Lika lydande med motion nr 732 i Andra kammaren)

Stockholm den 23 mars 1962

Uno Hedström

Thure Dahlberg

E. Hj. Nyström
